

зведуть до мінімуму невизначеність з методичних питань ведення обліку на окремому підприємстві. Отже, формування облікової політики – складний процес, що вимагає наявності організаційних, технічних, кадрових і не закінчується після затвердження Наказу про облікову політику, а продовжується до моменту припинення діяльності підприємства.

1. Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.

2. Левочок М. Т. Основні засади облікової політики підприємства / М. Т. Левочок // Бухгалтерський облік, аналіз та аудит: проблеми теорії, методології організації. – 2008. – № 1. – С. 36-39.

3. Бухгалтерский учет: учебник / П. С. Безруких, В. Б. Ивашкевич, Н. П. Кондраков ; ред. П. С. Безруких. – [3-е изд., перераб. и доп]. – М : Бухгалтерский учет, 1999. – 624 с.

4. Барановська Т. В. Облікова політика підприємств в Україні: теорія і практика: автореф. дис..... канд. екон. наук : 08.06.04 / Т. В. Барановська ; Нац. аграр. ун-т. – К., 2005. – 21 с.

5. Бойчук Т. Формування облікової політики підприємства: мета, побудова та сфера застосування / Т. Бойчук // Економічний аналіз. – 2010. – Вип. 6. – С. 36-38.

Д. Д. Дідик

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

АУДИТ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Одним із найскладніших та найбільш відповідальних видів аудиторської перевірки є перевірка фінансових результатів та реального фінансового стану діяльності суб'єкта господарювання. Складність та відповідальність аудиторської перевірки фінансових результатів діяльності підприємства також пояснюється тим, що саме даний вид перевірки становить найвищий ступінь аудиторського ризику. Також, залежно від того наскільки виконана аудиторська робота є повною і наскільки об'єктивним є аудиторський висновок залежать правильність і повнота не менш важливого напрямку аудиторської діяльності – визначення подальшої фінансової стратегії суб'єкта господарської діяльності.

Проблеми аудиту фінансових результатів в сучасних умовах розглядаються у працях вітчизняних вчених Білухи М.Т., Дем'яненка М.Я., Гайдуцького П.І., Гарасима П.М., Кірейцева Г.Г., Кужельного М.В., Лінника В.Г., Осадчого Ю.І. та інших. Питаннями аудиту формування фінансових результатів та відображення їх у звітності займаються Бутинець Ф.Ф., Голов С.Ф., Зубілевич С.Я., Петрик О.А., Редько О.Ю., Сопко В.В.

Серед проблем аудиту фінансових результатів науковці виділяють та конкретизують наступні елементи: нестабільність законодавчої бази; формальний підхід до здійснення аудиту фінансової звітності; намагання стандартизації фінансової звітності у відповідності до міжнародних стандартів; використання шаблонних методів при здійсненні аудиту об'єкта перевірки; незрозумілість для керівництва підприємства необхідності проведення аудиту; недостатній рівень розуміння аудитором діяльності підприємства.

Аудит, відповідно до Закону України „Про аудиторську діяльність“, – перевірка публічної бухгалтерської звітності, обліку, первинних документів, та іншої інформації щодо фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання з метою визначення достовірності їх звітності, обліку, його повноти і відповідності чинному законодавству та встановленим нормативам. Інші роботи, які не пов'язані з аудитом (перевіркою) фінансової звітності отримали назву аудиторських послуг.

Мета аудиту – сприяння ефективності роботи, раціональному використанню

матеріальних, трудових і фінансових ресурсів у підприємницькій діяльності для отримання максимального прибутку.

Завданнями аудиту фінансових результатів є: оцінка динаміки показників формування прибутку; виявлення і визначення впливу різних факторів на величину прибутку; виявлення внутрішньогосподарських резервів збільшення прибутку і підвищення рентабельності; визначення шляхів і напрямків раціонального використання резервів [1].

Джерелами інформації для аудиту фінансових результатів є форми фінансової звітності, які дають загальне уявлення про фінансові результати, в тому числі від операційної, фінансової та інвестиційної діяльності.

При перевірці правильності відображення фінансових результатів необхідно впевнитися, що при складанні Звіту про фінансові результати підприємство виконало основні вимоги до річних звітів: всі операції повинні бути зареєстровані і представлені належним чином; зареєстровані операції повинні відповідати реальності; занесені в правильний період; правильно оцінені; всі операції стосуються підприємства; занесені у відповідний рахунок; правильно представлені в річних звітах.

Складовою аудиту фінансової звітності є фінансовий аналіз звітності, у процесі якого слід дати оцінку фінансової сталості й платоспроможності, зокрема розрахувати коефіцієнти і показники ліквідності й фінансової активності. Отже, аудит фінансової звітності сприяє виявленню недоліків, попередженню банкрутства, визначенню перспектив розвитку виробництва в умовах жорсткої конкурентної боротьби.

Аудиторська перевірка підприємств починається із загального огляду форм звітності. При цьому перш за все звертається увага на заповнення адресної частини форми, де мають бути вказані юридичні реквізити підприємства, що перевіряється: вид діяльності підприємства має відповідати його статуту, а у випадку ліцензування видів діяльності, якими займається підприємство, аудитору необхідно перевірити наявність у підприємства ліцензії та строк її дії.

Потім перевіряється правильність заповнення звітності за формою та визначаються ті ділянки обліку, де аудиторський ризик найбільш значний, тобто де найбільша ймовірність помилок в обліку та звітності. Залежно від цього визначаються ті операції та активи, які повинні бути перевірені.

Процес аудиторської перевірки фінансової звітності не повинен зводитись лише до виконання встановлених стандартних аудиторських процедур. Аудитор повинен творчо та відповідально відноситись до своїх обов'язків, старатись постійно підвищувати свою кваліфікацію, дотримуватись діючих правил, норм міжнародних стандартів аудиту та Кодексу етики професійних бухгалтерів [2]. Якщо аудит фінансових результатів діяльності підприємства буде нераціонально та неефективно побудований, то це зможе призвести до невиявлення викривлень, фальсифікацій у звітності, що надалі може негативно вплинути на прийняття управлінських рішень користувачів.

Наявність проблем аудиту фінансових результатів зумовлює необхідність підвищення уваги до рівня його якості та розробку нових комплексних підходів до їх вирішення, як на загальнодержавному рівні, так і на рівні кожного підприємства.

1. Янок Д.А. Економічний зміст фінансових результатів діяльності підприємств / Д.А. Янок // *Актуальні проблеми економіки*. – № 11. – 2009 – С. 91-96.

2. Кодекс етики професійних бухгалтерів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.iaf.kiev.ua/images/stories/library/standarts/kodeks-etiki.pdf>